

ДѢЛО

Входитъ во Львѡвъ що Вторника, Четверга и Суботы (крѡмъ рускихъ святъ) о 5-ой год. пош. Литер. додатокъ „Библиотечна нѣзнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркушѣ каждого 15-го и послѣдняго дня каждого мѣсяца. Редакція администраціи подѣ 44 уллиця Галицка. Рукописи вѣртаються лишь на попереднѣе застереженіе. Оголошеня принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣзъ одной строчки печатной, въ рубр. „Надслано“ по 20 кр. а. в. Рекламы неопечатаній вѣльній отъ порта. Предмету и инсераты принимають: У Львѡвѣ Администрація „Дѣла“. У Вѣднѣ Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukez, Kiemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 а.; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Гамбургѣ Valentin & Co., Köpnigsstrasse 36. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевской Старины“ въ Кіевѣ, почтовой уряды и „Газетное Бюро“, В. Ф. Зама въ Одессѣ Дерибасовская ул., д. Ралли 9.

Предплатя на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи: на цѣлый рокъ . . . 12 зр. на цѣлый рокъ . . . 12 рубл. на пѡвъ року . . . 6 зр. на пѡвъ року . . . 6 рубл. на чверть року . . . 3 зр. на чверть року . . . 3 рубл. съ дод. „Библиотечки“: съ дод. „Библиотечки“: на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на цѣлый рокъ . . . 16 рубл. на пѡвъ року . . . 8 зр. на пѡвъ року . . . 8 рубл. на чверть року . . . 4 зр. на чверть року . . . 4 рубл. на самъ додатокъ: на самъ додатокъ: на цѣлый рокъ . . . 5 зр. на цѣлый рокъ . . . 5 рубл. на пѡвъ року . . . 2-50 на пѡвъ року . . . 2-50 р. Для Заграничя, окрѣмъ Россіи: на цѣлый рокъ . . . 15 зр. на пѡвъ року . . . 7-50 зр. на чверть року . . . 3-75 зр. съ дод. „Библиотечки“: на самъ додатокъ: на цѣлый рокъ . . . 19 зр. на цѣлый рокъ . . . 6 зр. Поодинокое число коштуе 12 кр. а. в.

Послѣдній вѣсти.

Зъ Вѣднѣ доносятъ, що лѣвница выкликала дна 18 с. м. страшный скандалъ въ палатѣ послѣднѣ. Заразъ на самѡмъ початку вѣсѣднѣ пос. Мавтнеръ высказавъ свой жалъ по поводу того, що референтъ справы желѣвницѣ пѡвнѡчнои, пос. Билинскій, фалшиво представивъ, що будто-бы вѣденска палата торговельна внесла петицію противъ перенятя сеи желѣвницѣ на власнѡстѣ державы, и просилъ президента, шчѡбы злову варадивъ. Смолька обѣщавъ цѣлу справу докладно розсѣднѣти. Коли оттакъ прійшла дѣбата надѣ глав. „Министерство юстиціи“ выступивъ Кноцъ дуже стрѡ противъ администраціи судовѡи и выконуваню справедливости а порушивши вѣвѣтну справу варндорфску сказавъ: „Мы Нѣмцѣ не хочемо, шчѡбы вы насъ такъ пригнетали якъ Русинѡвъ въ Галичинѣ“. На сѣ слова прискочивъ до него пос. Юл. Черкавскій и почавъ руками и ногами протестувати противъ словамъ Кноца. Въ палатѣ пѡднѣвся страшный крикъ а президентъ не могучи розъяренныхъ втихомирити мусѣвъ вѣсѣднѣ перервати.

Зъ Константинополя пашуть, що тамшній амбасадоръ російскій Нелидовъ выславъ шисѣмъ до російского консуляту въ Пловдивѣ (Филиппополи), въ котрѡмъ вѣщѣе консуля, що царь Александръ не похваляе скликуваня митингѡвъ болгарскихъ, бо уважае агитацію сѣхъ митингѡвъ за шкѡдливу. Консулеви поручено такожь, шчѡбы не принявъ болгарскѡи депутати.

Въ Альбаніи, якъ доносятъ Pol. Corr., обсадили 10.000 Албанцѣвъ мѣсто Призрендѣ и дозволяють приступъ до него лишь за певною оплатою. Ворохобники збурили телеграфы такъ шчѡ Ибрагимъ паша не може вѣчого Портѣ о собѣ донести.

Зъ Вѣднѣ пашуть до „Politik“, шчѡ въ слѣдуючій понедѣлокъ отбудѣе вѣсѣднѣ палаты пѡвѡвъ, на котрѡмъ буде розбиратися сѣрава закона о конгруи. Фракція Шмерлинга постановила голосувати за самъ законѡмъ такъ якъ его уложила палата послѣднѣ.

„МИРЪ“?

Читатель нашъ добре ще памятають туо трагичну хвилю, коли нашъ Вп. патриотъ о. Стефанъ Качала промову свою, выголошену въ соймѣ дна 9 (21) жовтня 1881 р. при дебѣтѣ надѣ петицію Змартвухвстанцѣвъ о удѣленіи имъ субвенціи 10.000 зр. на ихъ интернатъ, — закончивъ словами, зверненными до польской бѡльшости: „Пытаюся: чи хочете згоды живои, прожиточной — чи може згоды гнилои, гробовой? Выбирайте!“

Польска бѡльшость соймова — якъ звѣстно — ухвалила майже однодушно удѣлити Змартвухвстанцѣмъ субвенцію зъ фондѡвъ краевыхъ, отже не убоялася выбрати другу евентуальность, вказану поважнымъ речникомъ заступниковъ руского народа.

И отъ того часу пошла у насъ ера згоды — гнилои, гробовой.

Кому у насъ не звѣстий проявы сеи еры отъ того часу ажъ до нынѣшного дня? Звѣстий они каждому Русинѡви, бо надто тяжко разили нашу грудь, пекли нашъ мозокъ.

А найновѣйшимъ проявомъ переживаемѡи нами еры являеся нова газета „Миръ“, котрой першій три числа маємо передъ собою. Зъ першихъ вже еи чисель якъ найвыразнѣйше видно, якого то поля ягода и яку она мисію має свѡвнѣти середѣ руской суспѡльности.

Она має бути речникомъ „мира“ — тѡлько-жь не „мира живого, прожиточного“, а „мира гнилого, гробового“. Такого „мира“ хоче патеръ Калинка и патеръ Яцковскій, такокого мира хотять тѣи шовинисты польскій та перевертнѣ рускій, шчѡ радѣ-бы бачити Русина бездушнымъ та безмыслнымъ автоматомъ, рабомъ надѣ рабами.

До такои работы пѡдготовили они собѣ до сего часу вже кружокъ рабскихъ душъ, вывели ихъ на подіумъ, а самѣ зъ-за сцены, хитро усмѣхаючись, глядять на рабѡвъ-зелѡтовѣвъ, якъ они безпамятнѣи, звертаючись шчѡ хвиля до нихъ, бѡгъ низенькѣи поклонѡи и кричатъ шчѡ духу въ грудехъ: „Ave..., ave..., ave..., morituri vos salutant!“

Поглядѣмъ тѡлько ближе, шчѡ намъ починае голосити органъ рабскихъ душъ, борѣцѣвъ гнилого, гробового мира.

Въ своѣй програмѣ „Миръ“ станувъ на

становище раба надѣ рабами. Рускій народъ сягае у него лишь дѡти, доки сягае католицизмъ. Зъ по-за Галичины не сягае его око не то за кордонѡи Долитавіи, але навѣтъ въ самѡи Долитавіи не бачать Буковинѣи, бо, бачте, Русинѡи буковинскій въ переважнѡи бѡльшости суть гр.-вост. вѣроисповѣданя. Але-жь суть и Русинѡи?! Такъ, тѡлько-жь для рабѡвъ Калинки народнѡстѣ не має ваги.

Такъ отже въ „Мирѣ“ Русь зачинаеся и кѡнчитъ въ Галичинѣ. Але-жь шчѡ то за Русь? Можна еи по правдѣ назвати Русею? Нѣ! Се не Русь, а „хаосъ!“ — одинъ незвѣрнѣи хаосъ... соблазнительный виръ вавилоньского стѡвпоторенѣи... хаотичне замѣшательство... съ убиваючими тѣло и душу народа мѣзмами...“

Черезъ шчѡ-жь повстанѣтъ сей хаосъ? Черезъ то, — вѣщае „Миръ“, — шчѡ „поодинокѣи сторонницѣта выступали до теперѣ подѣ шумнымъ знаменемъ и ар однихъ идеѡвъ... непокликанѣи ложнѣи пророки для догодженя своѣи личнѡи амбиціи и егоистичнымъ интересамъ збѡи народъ, за помѡчию всякого рода доктринѣи и софистерій, зъ дороги правды и реального добра и надѣупотребили его доверіе... и такъ сталося, шчѡ Русинѡи увлекаются глупыми химерами и платоничными теоріями...“

Шчѡ-жь намъ каже „Миръ“ дѣяти на таке тяжке наше лихо? Намъ — отъ вѣчого не каже дѣяти, бо прецѣ отъ насъ має власть свѣше дану: „очистити галицко-рускій воздухъ отъ убиваючихъ мѣзмовъ... открити нову еру... и еще въ часѣ перевести санацію нашого теперѣшного положеня...“

Отже „Миръ“ каже намъ бути вѣрными Е. Вел. цѣсарю Австріи и династіи. Згода: мы такими все були и нынѣ есьмо. Каже намъ стоить твердо при престолѣ римскѡмъ. Згода: мы при нѣмъ твердо все стоили и нынѣ стоимо; ба не тѡлько, шчѡ мы, унѣяты, стоимо, але и нашѣи православнѣи браты Буковинцѣи и Украинцѣи, котрыхъ „Миръ“ выключивъ зъ руской родины, нѣколи не чинили намъ докору за-дѣя напѡи униѣи. Шчѡ-жь дальше „Миръ“ намъ каже? Каже намъ зречися „шумного (!) знамени народнѡго идеалу“. Hier zeigt der Engel den Pferdefuss.

Зречися „народнѡго идеалу“?! Чи есть

яка цѣна въ свѣтѣ, за яку мы, Русинѡи, могли-бъ зречися „народнѡго своѡго идеалу“ и пойти на службу Змартвухвстанцѣвъ, Езуитѡвъ та всякого рода шовинистѡвъ польскихъ? Чи есть якѣи аргументъ въ свѣтѣ, шчѡбы переконавъ насъ, шчѡ мы, потомки славныхъ предкѡвъ, мали-бы нынѣ, въ XIX вѣцѣ, по величавѡмъ нашѡмъ отродженю народнѡмъ, стати — якъ досадно сказавъ Шевченко — „варшавскимъ смѣтемъ“?! Нѣ, ащѣ „варшавскимъ смѣтемъ“ ащѣ „грязею Москвы“ мы вже нынѣ не станемо! „Народнѣи нашъ идеаль“ — такѣи ненавистный для нынѣшнихъ рабѡвъ — вѣрѡбъ глубоко вже въ наше сердце и не выдре его вже намъ нѣхто. А шчѡбы его намъ не выдерати, того жадають именѡо „наука, просвѣта и прогрессъ чѡловѣчества“, на котре по фарисейски „Миръ“ покликуеся. „Народнѣи идеаль“ — то не „доктрина и софистерія, глупа химера чи платонична теорія“, — якъ подобае говорити редакторамъ чи радше инспираторамъ „Мира“, — то душа наша, шчѡ такъ могучо и велично проявляеся въ нашихъ трудахъ для добра народу и церкви, то пѡдойма нашѡи народности, то условіе нашѡи жизненности. И не той „ложнымъ пророкомъ и егоистомъ“, хто въ души своѣи голубить „народнѣи идеаль“ та за него покладае и жизнь свою въ жертву, Богу и людямъ угодну та милу, — а той „ложнымъ пророкомъ и егоистомъ“, шчѡ „рабомъ панявнѣи у рабѡвъ“ гасить искру Богу въ людскѡмъ сердци, а ложными устами голосить, шчѡ отъ усувае „хаосъ“, нищитъ „убиваючѣи мѣзмы...“

Але „Миръ“ подавъ доси одну цѣну въ отплату за наше зреченяся „народнѡго идеалу“. Отъ именѡо предплатѣе польскому комитетѡи выборчѡму, шчѡбы дѡбравъ собѣ „Русинѡвъ звѣстныхъ зъ своѣи миролюбности“, такъ переводивъ выборы до рады державнѡи въ имени Полякѡвъ и Русинѡвъ, и назначивъ сорозмѣрно до числа округѡвъ выборчихъ Галичины отповѣдне число посольскихъ крѣселъ для Русинѡвъ“. Здавалося-бы: якѣи елейнѣи слова! Тѡлько-жь „елей“ той проявить правдѣи вѡнь тогды, коли звѣжитъ, шчѡ „Мирѡви“ наказали такъ написати и то, шчѡ отъ написавъ, укартоване вже давно и лишь дѣятого такъ на лѡбъ на нѣю поспѣшено съ

Дещо зъ исторіи украинского письменства XIX. вѣку.

(Споминни и замѣтки М. Уманця.)

IX.

Такъ оно велѡея трохи чи не до половины 1883 р., коли доля украинского письменства знову змѣняеся. Трохи не разомъ поданѣ були до цензуры три рукописи: „Про чуму рогатѡи худѡбы“ С. Горього; „Про садѡвину, городину и де шчѡ про пашню“ О. Степовника, автора оповѣданъ „Про комѡхъ“, — и „Робинзонъ Крузѡ“, переробка звѣстной темы Дѣвое черезъ В. Чайченка. Давляеся на те, якъ торѣкъ и позаторѣкъ легко пропускалися хочѣ-бы и науковѣи украинскѡи книжки, авторы и въ думцѣ не покладали про яку-небудѣ заборону, а шчѣи кѣйска цензура, отсылаючи рукописи на переглядъ въ „Главное управление по дѣламъ печата“, додала отъ себе, шчѡ, мѡвъ, слѣдуе дозволити. Коли-жь черезъ пѡвъ року чи шчѡ, вѣртаются рукописи зъ „Главного управления“ и неспѡдѣвано всѣ три заборонѣи. Тогдѣ-жь разомъ „Главное управление“ прилоало вѣзвѣтку въ кѣйску цензуру, шчѡ заборонѡе пропускатѣи въ Россію першѣи томъ „Шекспировыхъ творѡвъ“ въ перекладѣи на украинску мѡву П. Кулѣша, надрукованѣи у Львѡвѣ. Трохи згодѡмъ „Главное управление“ такъ само не пропустило перекладу В. Чайченка двѡхъ оповѣданъ Льва Толстого, дарма, шчѡ по російскѡи они були вже надрукованѣи.

На всѣ запятаня, якѣи и про шчѡ? — цензоръ отмовивъ одно: „Не подходить, мѡвъ, подѣ гуртѣ тѣхъ книжокъ, шчѡ дозволенѣи § 2-омъ 2-аго наказу зъ 1876 року“.

— Якъ се такъ? — „А такъ, шчѡ по наказу зъ 1876 р. дозволено друкувати тѡлько творы красной словесности, а науковѣи книжокъ и перекладѡвъ зъ иныихъ мѡвъ вѣйкахъ не дозволено“.

— Якъ же такъ, коли позаторѣкъ и торѣкъ цензура пропускала науковѣи книжки, якъ отъ „Де-що про свѣтъ божій“, „Оповѣданя про комѡхъ“, „Читавку“ то шчѡ, и переклады „Гамлета“ Шекспира, „Антигона“ Софокля, и иныѣи? — „Ну, шчѡ-жь робитѣи? То була помылка наша, и теперѣ вже окрѣмъ белегристики та этнографичного матеріалу нѣчого по украинскѡи не пустимо“.

Отже черезъ мѣсяць якѣи чи шчѡ, „Главное управление“ прилоало першѣи оповѣданя К. Гамалѣи „Земля и люде Россіи“ и книжечку В. Чайченка „Про грѡмъ та блискавку“, яко дозволенѣи. Здавалося, шчѡ тутъ повинно бути якѣсь недорозумѣнне, шчѡ цензура може хѡвѡе справнѣи причины забороны. Отже скоро довелось запевнитися, шчѡ „Главное управление“ справдѣи таки наважилось зѡвѡвѣи не дозволити на украинскѡи мѡвѣи нѣчого, окрѣмъ самѡстѡйныхъ творѡвъ белегристики, а выше згаданѣи книжки Гамалѣи и Чайченка пропущенѣи цензурою ранѣише, та тѡлько пѡзѣйше присланы. Такъ зъ початку 1884 року цензура хочѣи и пропускала 6-тихъ выпукѡвъ географичныхъ оповѣданъ Гамалѣи, але цензоръ переказавъ ему, шчѡ, мѡвъ, „Главное управление“ тѡлько черезъ те и дозволило, шчѡ вже ранѣише надрукованѣи першѣи 5 выпукѡвъ, а на дальше, то шкѡда и заходу, нехай и въ думцѣ собѣ не покладае, шчѡбы було дозволено. Такъ само цензура торѣкъ забороняла друкувати историчне оповѣдане М. Комарова „Якъ Богданъ Хмельницкѣи вызволивъ Украину зъ польской неволѣи“, писане, якъ менѣи достѡту вѣдомо, безъ жадного замаху на сепаратизмъ або шчѡи инше, до чѡго-бъ цензурѣи можна було причеитися. Не дозволено тежь перекладу оповѣданя гр. Л. Толстого „Чимъ люде живѣи?“ и другого тому Кулѣшевого перекладу творѡвъ Шекспира, шчѡ мѡвъ отъ друкувати въ Россіи. Шекспирѣи, якъ вѣдомо, давно вже переложенѣи на всѣ европейскѣи мѡвы и на російскѡи богато есть перекладѡвъ, а опѡ-

вѣдане Л. Толстого не тѡлько надруковане по російскѡи, а навѣтъ дозволене для прилюдного читаня. Значить певно, шчѡ не суть книжки, а мѡва була приводѡмъ для забороны. Незабавѡмъ пѡлола сего подано въ цензуру перекладъ Руданьского „Илліады Гомера“, друкованѣи вже въ „Правдѣ“ 1872—1876 рр., и цензура тежь не пустила, не вѣваючи на те, шчѡ „Правда“ до 1876 року вѡльно пропускалася въ Россію. Зъ рукописей, забороненыхъ торѣкъ цензурою, менѣи вѣдомѣи шчѡ ебѣи якѣи: а) „Дитячѣи казки и оповѣданя“ В. Чайченка; б) „Отъ онѣгу до онѣгу“, дитяча читанка; в) „Джонъ-Брунъ“, биографіи; г) „Василь Гойда“, оповѣдане, перероблене на тему Робинзона Крузѡ, и д) переклады зъ М. Вагнера „Казки кога мурликъ“. Всѣи оповѣданя не мають въ собѣи нѣ одного верятка чѡго-небудѣи недозволеного, а заборонѣи тѡлько черезъ те, шчѡ писанѣи украинскѡю мѡвою. Такъ у всѣихъ оныхъ случаяхъ цензоръ отмовляеъ одно, шчѡ, мѡвъ, „не подходить подѣ гуртѣ книжокъ, дозволеныхъ § 2-омъ 2-аго наказу зъ 1876 р.“

Якъ менѣи вѣдомо, то цензура и доси пильне сего порядку и вже нѣчого-небѡе не дозволяе друкувати по украинскѡи, окрѣмъ самѡстѡйныхъ творѡвъ красной словесности та этнографичного матеріалу, такъ шчѡ одинъ цензоръ то просто отказавъ, шчѡ отъ не етѡне и передѣляти украинскѡи рукописи про якѣи науковѣи рѣчи або коли буде якѣи перекладѣи, а просто отсылатѣи-ме въ „Главное управление“, съ такою гадкою, шчѡ, мѡвъ, не слѣдѣи дозволити по силѣи § 2-аго наказу зъ 1876 р., бо все однаково „Главное управление“ — не дозволяеъ.

Нехай же честна громада не дивуется, побачивши другу частину зборника „Рада“, надруковану торѣкъ въ Кѣвѣ, далеко меншою отъ першѡи частинѣи, бо всѣи науковѣи етѡтъ, мѣжь иными дуже цѣкаву историчну розвѣдку Олександровича „Коповый отаманъ Сѣрко“, цензура по-выкидала. Навѣтъ и белегристику украинску те-

перѣ дуже тяжко провѣсти черезъ цензуру. Такъ менѣи вѣдомо, шчѡ цензура, обуравшись чѡмусъ на п. М. Старицкого, по-выкидала зъ другои частинѣи зборника „Рада“ все, шчѡ було подѡписане Старицкимъ, мѣжь иными навѣтъ маленьку поезію „Весна“, де высѡвѣтуеся „весна красна“ та й годѣ. Менѣи вѣдомо тежь, шчѡ п. Грѣщенко, той оамѣи, шчѡ першѣи его поезіи надрукованѣи въ першѡи частинѣи „Рады“ и вже тогдѣи звѣрнули на себе увагу особѣиной громады, трѣчи засылавъ въ цензуру зборникъ овоихъ поезій, двѣчи переробляеъ и выправляеъ его, пѡдлажкуючись до цензуры, а вѣршѣи мѡвѡвъ друкувати на половинѣи оскубленѣи цензурою зборникъ овоихъ поезій*). Торѣкъ же дѡждался мы шчѡе одѡвои новины. Знаючи, шчѡ по наказу зъ 1876 року особѣи цензорѣи або хочѣи и цензурнѣи комитетѣи самѣи не мають права дозволити друкувати украинскѡихъ книжокъ, безъ волѣи на то „Главного управления“, черезъ шчѡ трѣтитѡи дуже багато часу, де-хто посылавъ рукописи просто до „Главного управления“. Отже на сѣй разъ вышло зѡвѡвѣи ише. Въ „Главномъ управленіи“ сказали, шчѡ треба перше всего удатися до кѣйского цензора, бо по новому порядку всѣ украинскѡи рукописи, кудѣ-бѣи они не були поданѣи, належать переглядѡи кѣйского особѣиного цензора, а вже отъ съ своѡю гадкою повиннѣи переслатѣи въ „Главное управление“ по дѣламъ печата“, бо кѣйскѡи цензорѣи, живучи въ самому осередку Украины, мѡвѡтъ краше знати всѣи громадскѣи обѡставины, отъ якихъ залежить цензура украинскѡихъ книжокъ.

(Дальше буде.)

*) Зборникъ сѣи друкуеътея теперѣ въ Харьковѣи и незабавѡмъ выйде въ свѣтъ.

заложенемъ и упосяженемъ „Мира“, щобъ дати „поки ще часъ — открывавъ нову еру“ и а posteriori ставивъ елейні проєкты — не свои а тыхъ, котрі ему наказали злигнорувати и анъ словомъ не згадати про рускій комитетъ выборцій, такожъ зложеній зъ волѣ послѣвъ, тѣлько, о, horrendum! зъ волѣ ру скихъ послѣвъ. Впрочемъ такожъ не треба забути, щобъ въ томъ проєктѣ „Мира“ всюду, де стоить слово „Русины“, додати слово „рабы“, а тогды ще яснѣйше представится намъ цѣла тенденція проєкту „Мира“.

Польскіе газеты носятъ съ „Миромъ“ якъ съ писанымъ яйцемъ, величаютъ, хвалить, ажъ роты собѣ деруть, але одному лишь „Dziennik-owi Poznańsk-omu“ при одушевленій хвалѣбѣ „Мира“ забрехала, мовъ тая оса коло уха, проклята згядка: „Wszystko to bardzo pięknie — ale już raz Gołuchowski popierał gazetę podobnej szlachetnej tendencji jak „Mir“ — i... i... o ile sobie przypominamy... w stosunku do porparcia dość prędko my ze łzami w oczach zaintonowali jej smętne Requiescat in pace!“...

Наші послы въ думѣ державній.

Дня 10 марта при росправѣ бюджетовой забравъ до тит. 10 слово пос. сов. В. Ковальскій. Бесѣдникъ пригадує, що вже 29 сѣчня с. р., при дебатѣ надъ додатковимъ кредитомъ въ цѣли основанія резиденціи владычой въ Станиславовѣ, представивъ онъ сумні отношенія нашей ерархій церковной въ думѣ державній. Отъ сего часу та отношенія о стѣлько полѣпились, що Галичина найвысшимъ постановленьемъ зъ д. 12 лютого одержала своего митрополита. При сѣмъ однакъ замѣчає бесѣдникъ, що урядова „Wiener Zeitung“, публикуючи номинацію митрополита руского и архіепископа латинского львовского, поступила дуже неоповѣдно, помѣщаючи имя послѣднего, именованого доперва 15 лютого на першомъ мѣсці. „Сего Русины Галичій не надѣялись“ — каже бесѣдникъ — „такъ якъ они суть первѣтними жителями краю а ихъ митрополія вже отъ 1308 р. существуете. Упала она вправдѣ съ часомъ, получена съ Кіівокою, и не выконувала своихъ правъ за панованія Польщѣ, въ котрой примашъ Гнезненскій уважався головою церкви, — але по прилученю Галичины до державы австрійской отновивъ еи цѣсарь Францъ назадъ у Львовѣ. Хотѣвъ тогды латинскій архіепископъ львовскій за волю цѣну поддати еи подъ свою власть, коли противно папа жадавъ еи собѣ непосредно подѣлать, але цѣсарь Францъ порѣшивъ дѣло такъ, що нашъ митрополитъ ставъ самостоятельнымъ достоинствомъ церкви. Се отповѣдало вповнѣ исторія нашей церкви, по сля котрой архіепископы митрополитамъ а нѣко ли митрополиты архіепископамъ винні подлягати. Коли небавомъ потому наступивъ въ р. 1809 критичный часъ для Австрій и коли значна частна королевства Галицкаго покорилась Наполеону и имя его при богослуженяхъ упоминала, то одно руске духовенство съ своимъ митрополитомъ на чолѣ осталось вѣрнымъ династіи и оупротивилось чужому панованю. За те потерцѣвъ навѣтъ митр. Ангеловичъ вязницею а его добра скопѣсковано, але анъ на хвилю не заколыбався онъ въ своей преданности. Митрополія наша, мон панове, має проте для насъ историчне значенье, и митрополитъ уважася взорцемъ вѣрности и преданности для цѣсаря и найдостойнѣйшой династіи — тому и не годилось оскорбляти его достоинства и урядова „Wien. Zeitung“ не повинна була робити политику на власну руку. Впрочемъ вышній митрополитъ бувъ уже давно титулярнымъ епископомъ, коли вышній номинаціи архіепископа латинского одержавъ то достоинство доперва въ 1881 р. Дроченя и досукуювана такого рода не причиняются певно до примиренія обохъ церквей въ Галичинѣ“. — Бесѣдникъ высказує отгакъ надѣю, що въ тепершнѣмъ складѣ по номинаціи митрополита и епископа Станиславовского всѣ три достоинники руской церкви въ Галичинѣ при участіи капитулы и свѣтской интеллигенціи зможуть справу руской церкви управляти на провинціональнѣмъ снѣдѣ и що на подставѣ XV артикулу основ. держ. законѣвъ они збережуть независимость церкви руской подъ взглядомъ внутренней управы. Надѣмось“ — каже бесѣдникъ — „що злочасне панованье Суяцѣвъ, котрыми насъ отъ 1882 р. надѣлено, уже разъ закончится, такъ якъ наша ерархія повинна и може мати на стѣлько силы и волѣ, щобъ справами своей церкви управляти самостоятно. Здаєся, що насильствъ уже и той часъ, коли и министръ вѣроисповѣ-

данъ и просвѣты буде мѣгъ додержати свое слово, и понеже часы уже полѣпились, то и надѣятись намъ, що нашъ чинъ Василіанскій буде звѣльненій отъ завѣдательства чужого и ненавистного намъ ордена Суяцѣвъ. Рѣвно есомо управленій вѣрнги, що нашимъ ерархамъ удасться прикорогати и панованье бабъ въ нашей церкви. Всѣ бо у насъ знають, що богато лиха, яке нашло въ послѣднихъ часахъ на нашу церковь, маємо завдячувати лишъ бабѣмъ клицѣ, котра такъ въ Рамѣ якъ и Львовѣ манипулює. Именно же надѣмось, що Змартвхвотанцѣ поселившійся недавно у Львовѣ, обмежатъ свое дѣлање на свое заводе и не будутъ мѣшатися въ нашѣ церковні справы, такъ якъ мы не остерпимо у себе нѣ чужихъ мисіонарѣвъ нѣ епископѣвъ нѣ ихъ вмѣшуваня въ нашѣ церковні дѣла. Мы жъ не мѣшаємось въ чужі справы, а помочи посторонной не потребуємо“.

Бесѣдникъ згадує отгакъ про календароборство, выкликане на ново лат. епископомъ зъ Перемышля, говорить о протестахъ деканатѣвъ Подгаецкого и Скѣльского до папы и митрополита львовского и поручає п. министрови вѣроисповѣданъ сю нашу національну и церковну святощю окремою опѣцѣ. „Нарушенье календаря“ — каже бесѣдникъ — „будемо заедно уважати насилуваньемъ нашей церкви и народности“.

Потѣмъ переходить пос. Ковальскій до справы конгрессуальной. Судачи по обставинахъ, не має онъ надѣи, щобъ законъ о полѣпшеню дотаций клира въ найближшомъ часѣ уже ставъ правосильнымъ, и хто знає, чи по можливѣмъ откиненю еи въ палатѣ панѣвъ не стане онъ ще предметомъ новыхъ и довгихъ дебатѣвъ въ думѣ державній. Навѣтъ самъ п. министръ вѣроисповѣданъ немає надѣи перевести сей законъ скорше якъ передъ тремя роками. Въ виду того заходять крайня потреба прійти рускому духовенству съ скорою матеріальною помочю тымъ бѣльше, що край весь, навѣщенный въ минушомъ роцѣ повенями, зъубожѣвъ ажъ надто а люде не оуть въ можности оплачувати хотяи бы и найнѣшій належитости епитрахиальні. Бесѣдникъ пригадує при томъ п. министрови слова его власнѣ, высказані при дебатѣ о основаню епископства Станиславовского, котрыми п. министръ вѣроисповѣданъ потвердивъ, що положенье гр. кат. духовенства въ Галичинѣ есть крайно невыносне и що хотяи бы и не прійшло було до закону конгрессуального, правительствомъ було-бы мусѣло прійти въ помѣчь рускому клиру, жонатому и поносачому тымъ самымъ бѣльши тугары“. Бесѣдникъ має такожъ надѣю, що запомогый фондъ въ сумѣ 600 000 зл. буде въ короткомъ часѣ роздѣлений межѣ духовенствомъ Галицкѣ „справедливѣйше“ и що власти узгляднать при томъ наибѣльше потребующихъ и найдостойнѣйшихъ зъ посередъ душотаровникѣвъ.

Въ концѣ обидосить бесѣдникъ въ широкой своей и ядренной промовѣ еще разъ дѣло дотация руского епископа въ Станиславовѣ. Онъ замѣчає, що доходы митрополита львовского brutto доходять лишъ до сумы 32.616 зл. а. в., а по отрученю выдаткѣвъ въ сумѣ 10.460 зл. ограничатся на 22.156 зл. netto. Сю суму не має онъ однакъ побирати въ цѣлости, такъ якъ 12.000 зл. идуць зъ того на удержанье уступившого митрополита дра Іосифа Сембратовича. Такимъ свѣтомъ лишався тепершнему митрополитови лишъ сума 10.156 зл. а. в. Познѣйше має буга митрополитъ львовскій обовязаній отступити зъ той дотации своей лишъ 7.000 зл., такъ что ему лишится квота 15.156 зл. рѣчного дохода. Бесѣдникъ есть однакъже мнѣній, що така мала сума не отповѣдає потребамъ звичайного владыки, не то митрополита а для того було-бы порадо, щобъ п. министръ вѣроисповѣданъ и просвѣты въ порозумѣню съ Рамомъ дѣло се поправивъ, тымъ бѣльше, що онъ его давѣйше въ порозумѣню съ Рамомъ въ сей опѣобѣ полагодивъ. Бесѣдникъ ставитъ проте въ имени бюджетового выдѣлу слѣдуючу резолюцію: „Взывася ц. к. правительствомъ, чтобы зволюло застановитися, чи не порадо было-бы побѣльшати дотацию гр. кат. епископства Станиславовского и тамошней калитулы отповѣдно насущнымъ потребамъ“. Отгакъ ректификує пос. Ковальскій мнѣнье п. министра, будто дотация епископства Станиславовского рѣвнялася дотации гр. кат. епископства въ Перемышля и констатируетъ, что перша дотация выноситъ суму 17.575 зл., послѣднего 30.536 зл. а. в. Онъ противится такожъ заголовкови рубрики: „Доповненье дотаций“ въ предложенѣмъ бюджетѣ, бо ся рубрика не доповниє дотации епископа Станиславовского, а просто обѣймає цѣлу суму дотацийну. Давѣше подносилъ бесѣдникъ и ту обставину, що доперва при заснованю епископства Станиславовского правительствомъ пріялось практики, дотовати его съ

шкодою другого епископского престола. Сего не зроблено нѣ тогды, коли отъ епархія празкой отлучено кенигрецку, нѣ въ найновѣйшомъ часѣ, коли засновано епископство въ Будвайсѣ. Ажъ доперва у насъ въ Галичинѣ отуплено на такую дорогу. Остатно радеть бесѣдникъ правительству надѣлати епископство Станиславовске земельною посѣлостею зъ камеральщины округа Коломыйского.

Бесѣду пос. Ковальского пріяла дѣвица съ оплесками. (Дальше буде.)

ДОПИСИ.

Отъ Ярослава.

(Клиръ ярославского деканату) въ числѣ 20 священникѣвъ отправивъ въ Ляшкахъ на дняхъ 12, 13 и 14 марта с. р. тридневный вправы духовній. Вправы тѣ были въ той способѣ зарядженій, що въ декотрыхъ ихъ составѣхъ и народѣ мѣгъ брати участь. Зъ того поводу одній до потребѣ духовныхъ такъ священства якъ и вѣрныхъ прировненій науки голосилися зъ церквѣ, другій же относячися до вымогъ духовенства выкладалися въ приходской комнатѣ. Попри духовныхъ наукахъ совершались ще въ церквѣ отповѣдні богослуженя, дома же въ вольныхъ отъ поучень хвиляхъ велася диспута надъ богословскими пытаньями и практикою набутиими случаями душпаствыреками. Великій адвигъ такъ мѣсцевыхъ якъ и замѣцевыхъ вѣрныхъ присутствувать черезъ 3 днѣ въ церквѣ, бравъ участь въ богословію, приступавъ до св. сповѣди, и будувася духовно, видячи, якъ саміи священники такожъ отбывали духовній вправы, въ третѣмъ дни сами сповѣдь отправляли. Се такъ спасительно выплынуло на вѣрныхъ, що они горячо забажали, чтобы они всѣ могли высповѣдаться, черезъ що соборна служба божья съ св. причастіемъ протяглася ажъ до 3 години по полуночи, по чѣмъ такъ духовенство якъ и вѣрній съ наибѣльшимъ вдовольненьемъ и превеликими духовными користями опустили церковь.

Преосв. епископъ Іоанъ, довѣдавшися о томъ богоугодномъ предпріятыи, почтивъ избранныхъ своимъ отручнымъ письмомъ, высказуючи въ нѣмъ свою радѣбѣ, що священство деканальне такъ точно сповнило его горяче желанье, удѣляючи при томъ свое архіереиске благословеніе, подѣльсь бажанье, чтобы тов б годудне предпріятыи, зѣ взгляду религійного и нравственнаго такъ хосенне, могло послужити яко примѣръ и для душпаствырѣвъ другихъ деканатѣвъ.

Рухъ въ нашихъ читальняхъ.

— Зъ Городенечного. Минушого мѣсяца открито въ нашихъ сторонахъ двѣ читальни: въ Городенци и въ Джуровѣ.

Городенци, село надъ самымъ Днѣстромъ окружене стрѣмкими горами, мале и бѣдне. Тамъ отъ 35 лѣтъ трудится о. Теофанъ Глинскій, мужъ звѣстный у насъ загално зъ своихъ народолюбныхъ подвиговъ. Отъ колькохъ лѣтъ працею съ о. Глинскимъ спѣльно зить его о. Корнелій Петровскій. За ихъ то стараньемъ оснужалася и открылася ман. мѣсяца читальня въ Городенци. На се свято заголосили: о. дек. Козловскій зъ Огрѣльча, о. Ром. Литвиновичъ зъ Камѣнокъ, п. Григ. Легановичъ, учитель зъ Стрѣльча, п. Ів. Караджій, куещъ зъ Городенки, п. Макс. Крушельницкій, учитель зъ Городенки и др. Открыть отбывало въ домѣ приходскомъ, хорошо пристроенѣмъ. Першу промову державъ о. Петровскій, поясняючи велику задачу читальни и загрѣвлючи громадянъ до працѣ, просвѣты, твердости и посылной любви. Бесѣду свою прегарну закончивъ многолѣтствомъ С. Вел. цѣсарю. По отповѣданю сего многолѣтства слѣдувавъ дуже прекраснѣй отгачъ о. Теоф. Глинского „о просвѣтѣ“. Отбола о. Ром. Литвиновичъ пояснить отгачъ читальни, а мѣшаный хоръ подъ проводомъ о. Петровского отповѣдавъ „Щастъ намъ Боже!“.

Потому п. Крушельницкій державъ отгачъ „о баллонахъ“; малый школяркъ отдекламувавъ дуже удачно стихъ „До Руси“ Верхратского, а хоръ отповѣдавъ „Миръ вамъ братя“. Промовляли ще о. Р. Литвиновичъ, заохочуючи народъ до промыслу та торговлѣ, и п. М. Крушельницкій о отродженю нашего народа черезъ такихъ людей, якъ о. Глинскій. Подъ конецъ выбрано выдѣлъ (головною о. Петровского, а его заступникомъ ч. Мих. Васкана, вѣйта) и вписано 18 новыхъ членѣвъ; всѣхъ членѣвъ числятъ читальня 64. Ухвалено такожъ вписати читальню въ члены обохъ просвѣтныхъ товариствъ нашихъ и предлатити 6 часописей. Вѣднѣя спѣвано „Многая лѣта“ вѣмъ притомнымъ. Каждого мусѣла дуже пріятно вразити тая популярность старенькихъ пп. Глинскихъ и цѣло ихъ родины, яко тѣшатся у своихъ парохіяхъ. Народъ нашъ любитъ своихъ добродѣльцѣвъ и отгачує имъ ихъ жичливость вдячною любовію.

Въ Джуровѣ открито читальню 14 лютого с. р. Хосѣ тамъ зъ рады повѣтрово отъ дошного вже часу намавлявъ громаду, чтобы заложила собѣ читальню польскую, але народъ не захѣвъ у себе такою благодати, яка упала бы для него зъ рады повѣтрово. Натѣмъ съ громада заложила у себе читальню руску, при помочи завѣдателя о. Мелетія Логоцкого и чч. громадянъ:

Як. Савицкого, вѣйта, Сем. Бровчука, Микола Парылюка, Ів. Барчина и Григ. Ілюка.

— Зъ Стрия. Въ сѣхъ дняхъ прибула въ Стрий, — убогой въ загалѣ подъ тымъ вѣгланемъ — зновъ одна сватыня науки и просвѣты. 5 л. марта отбывало торжественне откритыє читальни въ Добрянкахъ, заснованой отъ парохѣ о. Авдыковского, учителя п. М. и др. трѣхъ письменныхъ сельцѣ. Съ отгачами пріяли пп. Гладышовскій и Вахнянянъ зъ Стрия. На початокъ вписалося 45 членѣвъ, но въ надѣи, що чило се вскорѣ побѣльшася. Навѣтъ має засноватися такожъ читальня въ сусѣднѣмъ селѣ Угероку. Щастъ Боже!

— Въ селѣ Мировичѣ, належачомъ до Войславцики, существуете вже отъ мая 1881 года читальня. Заснована она за спѣвдѣланьемъ тамошного парохѣ и за стараньемъ мѣстцевого учителя Андрея Нагѣрного, якъ такожъ многихъ другихъ господарѣвъ того села, имено Івана Соловѣвича, Семѣна Дмитерка, Василя Козака, Дмитерка, Іриanea Сича, котрѣ не тѣлько сами пыльно до читальни учащуютъ, але и други заохочуютъ. Въ честь тыхъ якъ и въ загалѣ дои невеличкой, бо лишъ мало що бѣльше тридцати членѣвъ громады додати належитъ, що почавши отъ 1874 року цѣлковату тверезоховує, школу и шпихлѣръ въ порядку утримувать передъ двома роками своимъ власнымъ коштѣмъ церковь выставила, при всѣхъ досѣ бывшихъ выборахъ въ свѣдомости своего патріотичнаго обовязку свои голосы на повѣреныхъ жѣвъ отдавала и въ загалѣ яко примѣръ для другихъ громадъ послужити може.

О Т О З В А

Въ субботу 9 (21) марта с. р. послѣдующе торжественне откритыє филиальной окладу „Народной Торговлѣ“ въ Дрогобычи. Торжество вышло о 9. годнѣи отѣтнѣмъ богослуженьемъ въ мощной городской церкви и скончилось возгласіемъ въ локальностяхъ торговлѣ въ ривну 43 коло головної трактика.

Обвѣщаючи о томъ предстоячомъ радѣмъ фактѣ, управляющей Совѣтъ „Народной Торговлѣ“ має честь заиронити Вп. Землякѣвъ и триотѣвъ нашихъ на то торжество въ уѣздѣ, що по крайній мѣрѣ рускіи жители Дрогобычской окрестности являются въ поважномъ въ всѣмъ прецѣ звѣтнѣи мотивы поклонивши дѣти се первые торговельне товариство на Галицкой Руси, „Народну Торговлю“ у Львовѣ. Наша „Народна Торговля“ стала головолияше въ цѣломъ нашомъ краю, по занятии торговельныхъ свѣтѣ отаовивши, приносимъ рускому народови. Еи склады: львовскій, славовскій, перемыскій и тернопольскій мають клиентелю первостепенныхъ складѣвъ рода, а крамницѣ, существующей въ нашомъ побравотъ товары зъ тыхъ складѣвъ.

Открываючи въ протягу первого адстративного року пятый зъ ряду складѣвъ, вѣмося съ повною свѣдомостею нашихъ и напередъ поступающихъ дѣлъ и съ повнымъ вѣрнемъ до нашего дорогого народу и его инѣвъ, до всѣхъ рускихъ патриотѣвъ съ тѣмъ мильною просѣбою, чтобы ще численнѣйшю громадѣйше зволюла вписуватися въ члены шой „Торговлѣ“ и купували та заставляли ры въ одномъ зъ пяти ея складѣвъ. Оуперсердно просимо жителей города Дрогобычской окрестности а имено тамошныхъ ремеслякъ, выпробованныхъ нашихъ патриотѣвъ, зволюли щиро-сердечно занятися тымъ нашимъ складѣмъ въ Дрогобычи, онъ въ скорѣ мѣгъ розростися велачо въ гоубыцкой земли, обнимаючи его перозорланцухомъ многочисленныхъ крамницѣвъ и каючи тымъ дѣломъ сильній коренѣ доброты руского духа навѣтъ въ найдалѣшій закутъ части Руси!

У Львовѣ 4 (16) марта 1885.

Отъ управляющего Совѣта „Народной Торговлѣ“
Евгеній Дудкевичъ, Дръ Левъ Павловъ
предѣдатель. секретарь.

Запросны до предплаты.

Воя наша суопѣльнѣсть чує отъ давлѣнью потребу выдавнать рускихъ квартальныхъ награжденныхъ въ значномъ множествѣ въ копіяхъ у поодинокыхъ людей, а мало припныхъ для ширшого загалу, а имено для дежи школьной, читальни и хорѣвъ, заснованыхъ численно въ найновѣйшомъ часѣ малѣ кождѣмъ закутку нашего краю.

Потребу тую рѣшалася мы заспокоити давнѣйшомъ партитурѣ въхъ краешнихъ и вѣйшихъ творѣвъ музычныхъ, якъ поодинокихъ нашихъ рускихъ композиторѣвъ, та якъ и народныхъ свѣваныхъ имено въ нашой Днѣвѣ, котрѣ будутъ подобраны на чотыри для мужескихъ и мѣшаныхъ хорѣвъ.

Широкой матеріалъ до такого выдаваня наградами мы вже при благооконченности нашихъ композиторѣвъ и любителей музыки не надолжала намъ свои творы П. Т. Н. Днѣвѣ зъ Кііва и Нѣщинскій зъ Одессы, Ів. В. Днѣвѣ зъ Вуковины, а въ Галичинѣ одержавъ призовленье на печатанье всѣхъ композиторѣвъ Мих. Вербицкого, отъ сына его Вп. пров. Вербицкого. Кромѣ того поодинокий люде зъ насъ великимъ множествомъ композиторѣвъ М. Лавровского, Рудковского, Петр. Днѣвѣ др., по бѣльшой части въ оригинальныхъ

пнях, а остаточно и воі прочі молодші музичні сили нашого краю жертвували намъ свои услуги до того дуже хосенного и давно выжиданого дѣла.

Нынѣ есмы вже такъ щасливий розпочати выдавництво наше подъ редакцію Ви. проф. Анатолія Вахнянина и о. Порфирія Бажацького.

Партитура рускихъ пѣсенъ народныхъ и композицій въ укладѣ квартетовомъ подъ заголовкомъ „Кобзарь“ поступила вже въ печатню Пилера у Львовѣ и въ мѣсяць линію с. р. цювнито перша книжка въ 10 листовъ (8-ка, 160 стор.) за дуже пристоуну преумерациуну цѣну 1 зр. а. в.

Предлауя просимо присылати до комитету на руки богослова С. Зельского (ул. Коopersка ч. 36) у Львовѣ, а такожъ черезъ товариство „Проезисты“ або черезъ редакцію рускихъ львовскихъ часописей. Огъ участі П. Т. Публики буде завойти скорѣ покѣченне цѣлого дѣла, котрого обѣмъ годъ зъ горы означати.

Львовѣ дня 10. Марта 1885.

Богдаръ Карибъ, IV. р. — Яковъ Краснопера, IV. р. — Северинъ Грциан, III. р. — Михайло Саурунъ, II. р. — Сидоръ Зельскій. — Дмитро Андрейко. — Зеновъ Коopersкий.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЬИЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Зъ раиі державни.) На засѣдані рады державной дня 13 с. м., коли розпочалася дебата надъ резолюціою въ справѣ запомоги для школъ народныхъ въ Тыролю, забравъ голоосъ пос. Промберъ зъ Моравы и выступивъ противъ такого опособу роздѣлюваня запомоги, щобы нею займався выдѣль краевый, бо, якъ казавъ, легко може статися, що запомога та може бути ужита на цѣли партійны. При сѣй случайности подѣль Промберъ жалѣ на наѣбтника Моравы гр. Шенборна, що мужъ сей надуживае своен власти въ цѣляхъ партійныхъ и кривдитъ Нѣмцѣвъ на користь Славянъ. Противъ сего закиду выступивъ министръ бар. Конрадъ и старався въ своѣй бесѣдѣ не только оправдати наѣбтника Моравы, але и затерта то враженне, яке выкликала его бесѣда зъ дня 11 с. м. Министръ говорилъ: „Вѣльно каждому послови выказувати своѣй поглядъ на несправдливѣе або неоправдане интвиретованне законѣвъ, але пос. Промберъ зачепивъ наѣбтника Моравы и представивъ его тутъ яко чловека партійного, котрый надуживае своен власти. Робити урядникови закиди, що онъ поступае незаконно и партійно, значитъ те саме, що оказати, що онъ нарушуе основны законы державны. На ой законы же онъ присогае, значилобы отже, що онъ ломить присягу. Противъ тому однакы протестую рѣшучо. Правительство не коли не противилося острѣй критикѣ поступованя властей администраційныхъ, але закидати урядникови, що онъ ломить присягу, есть дуже неоправданѣе, тымъ болше, коли сей урядникъ не може самъ боронитися; судити о неспиритутѣ не пристоунтъ гѣдности высокой палаты.“ (Грѣмкѣй ослески зъ правичъ — зъ лѣвчѣй страшный крикъ и взыванне по порядку.) Министръ: „Мимо того не отключу того, що я сказавъ.“ (Знову крикъ на лѣвчѣй.) Въ дальшой бесѣдѣ звертаеся министръ до пос. Грайтеръ и каже, що застерѣгаеся якъ наострѣйше противъ подѣлюваню ему индиферентизму религіиноу и що сего пос. Грайтеръ певно на серію не думавъ. Онъ (министръ) знае добре, що на университетѣ вѣденскомъ суть певны кланки и противъ сѣхъ онъ такожъ выступае. „Але отъ что хотѣвъ и вчера сказати — закѣчывъ министръ — щобы мы, посла старое пословчѣвъ, выбачили собѣ взаимно и роздѣлилися въ згодѣ.“

По короткыхъ ще промовахъ послѣвъ: Заса, Промберъ, Вречекъ и Геверы закѣчываю дебаты надъ етатомъ министерства просвѣты и вѣроисповѣдав. Цѣльнй етатъ въ выдаткахъ выносите отже 19,752,641 зр., а въ доходахъ 5,629,246 зр. — Онѣсла приступлено до дебаты надъ етатомъ министерства финансовъ. Въ тит. „ушрава центральна“ ухвалено въ выдаткахъ 991,740 зр., а въ доходахъ 3,500 зр. На краевѣй и повѣтвой дирекціи окарбовѣ, на инсекторѣвъ финансовыхъ и урядѣ вызначаютъ належности окарбовѣ въ выдаткахъ 2,605,100 зр. а 9,700 въ доходахъ. Администрация податковѣ, служба податкова при старостахъ и льокальнй коміюна податковѣ въ выдаткахъ 1,073,120 зр. а 1,800 зр. въ доходахъ; кааса центральна, министрѣльнй урядѣ платничѣ, каасы и урядѣ платничѣ краевѣй выд. 393,386 зр., дох. 800 зр.; сторожа окарбова выд. 5,266,300 зр., дох. 302,650 зр.; урядѣ поборчы въ выдаткахъ 3,916,900 зр., дох. 6,000 зр.; прокураторія державна выд. 354,330 зр., дох. 20,000 зр.; администрація мытова выд. 1,439,080 зр., дох. 1,431,700 зр.; евиденція катастроу податку грунтового, выд. 797,980 зр., дох. 176,200 зр. При послѣднѣмъ титулѣ забравъ голоосъ пос. Шеффель и сказавъ, что податокъ австрійскій занадто великій, болъшій якъ въ якѣй небудь другѣй державѣ; министрѣльнй финансовъ оказавъ, что онъ за богато мае помозу въ вынаходжуваню способѣвъ чымъ разъ болъшого збольшуваня тугарѣвъ податковыхъ и что министрѣльнй финансовъ творитъ побѣчы соціалѣистѣвъ и анархѣистѣвъ третѣ сторонництво, котре бажае зруйнувати етатъ середнй. Онѣсла ухвалено загально каасѣвъ въ сумѣ 2,076,298 зр. въ выдаткахъ а 2,127,156 зр. въ доходахъ. Зъ податку грунтового ухвалено 33,650,000 зр.; зъ 5% податку отъ доходѣвъ зъ домовъ убѣльненыхъ до часу отъ „Товариствѣльнѣй“ 1,412,900 зр.; зъ „Товариствѣльнѣй“ 10,100,000 зр. а доходѣвъ руского въ якѣмъ-

На вечернѣмъ засѣданію дня 13 с. м. ухвалено дальше кошты екекуцій податковыхъ въ выдаткахъ 500,000 зр., въ доходахъ 546,000 зр.; проценти отъ залагающихъ податковѣ 315,000 зр. въ доходахъ, а кошты евентуальныхъ доходѣвъ въ цѣли реформы податковѣ 10,000 зр. въ выдаткахъ. — Резолюцію, вызывающую правительство о полбѣшене положеня галицкихъ урядниковѣвъ въ урядѣхъ податковыхъ, приняла палата. — Онѣсла ухвалено титулъ „мыто“ въ выдаткахъ 28,134,000 зр., а въ доходахъ 46,815,452 зр.; податокъ опоживчѣй дох. 94,494,000 зр., выд. 13,049,420 зр.

На засѣданію зъ дня 14 с. м. предложена радѣ державнѣй петаци самобрского выдѣлу повѣтвого о выроблюванне соли для худобы и о звыженне цѣны на соль, оянтиньского выдѣлу повѣтвого о регуляцію Прута и львовской сторожи вязничѣ о полбѣшене ихъ положеня. Зъ порядку дневного ухвалено титулъ „соль“ съ сумого выдатковѣ 3,058,800 зр. а въ доходахъ 20,274,500 зр. При сѣмъ титулѣ промовлявъ пос. Озаркевичъ, выказуячы, что монополь на соль есть наибоесправдливѣйшій и для насѣхъ клясѣ наиболше пригнетаючыи податкомъ. Онъ порѣвнѣвъ доходы зъ соли съ другими доходами зъ Галичины и выказавъ, въ якѣхъ разлѣчѣй диспропорціи стоить тугаръ зъ монополію на соль съ другими тугарями податковыми. На послѣдокъ поставивъ бесѣдникъ резолюцію: „Вызываетъ правительство, щобы знижило цѣну соли, щобы завело продажъ соли для худобы, и щобы для защиты бѣдного народу отъ нечестныхъ торговельныхъ ковъ позаводило трафки соли“. Тит. „тютюнкъ“ ухвалено въ высотѣ 26,971,560 зр. въ выдаткахъ а 72,742,000 зр. въ доходахъ; штемилъ: выдат. 373,000 зр., дох. 17,600,000 зр.; такомъ за належности окарбовѣ: выдатки 800,000 зр., доходы 34,000,000 зр.; лотерія: выдат. 12,460,000 зр., дох. 20,224,000 зр.; мыто: выдатки 28,000 зр., дох. 2,462,000 зр.; урядѣ пробой: выдат. 77,500 зр., дох. 2,462,000 зр.; податокъ отъ горячыхъ напѣтѣвъ: выдат. 15,400 зр., дох. 1,220,500 зр.; буданки дикастерѣльнй: выдат. 142,632 зр., дох. 106,120 зр. и т. д. Цѣльнй етатъ министерства финансовъ выносите въ загалѣ 408,934,028 зр. въ доходахъ, выдатки же 106,112,561 зр.

(Палата пѣльнѣ) розѣчине отъ дня 23 або 24 с. м. цѣльнй рядъ засѣданъ, на котрыхъ маютъ залагодитися справы передокутованѣй вже въ поодинокыхъ коміюсахъ. Однимъ зъ найголовнѣйшихъ предметѣвъ нарадѣ мае бути законъ о конгруу, котрымъ спеціально займаетъ груаи кн. Шварценберга на засѣданію, що мае бути оскликане одѣлюючи суботы.

(Зъ коміюсѣй парламентарныхъ.) Въ коміюсіи школьнѣй розбирано на послѣднѣмъ засѣданію справу платнѣй учительѣвъ религіи въ школахъ народныхъ и середныхъ. Гр. Сальмъ поставивъ вѣсенне, что „за преподаванне науки религіи належитъ вызначити платню або установити окремого учителя“ а не якъ подкоміюса предкадала „что мажн а вызначити“. Министръ Конрадъ прихилився до сего вѣсеня. Противъ того вѣсеня промовлявъ пос. Евз. Черкавскій. — Въ коміюсіи для регуляціи галицкихъ рѣкъ ухвалено 10 голосами противъ 8 параграфъ 2, посла котрого правительство черезъ 15 лѣтъ мае платити 7,980,000 зр. яко 60% зъ загалноу сумѣ 13,300,000 зр. Посла зъ лѣвчѣй були противъ сѣй ухвалы. — Въ коміюсіи для закона о соціалѣистѣхъ ухвалено череврати о брады надъ сѣмъ закономъ а предложити палатѣ яко окремый законъ лишь ту часть повѣтвого закона, котра каже, что при злочинствѣхъ характеру анархѣистичного суды присяжныхъ перестаютъ дѣлати.

(Катастеръ для спѣлокъ и товариствъ акціонныхъ.) Министерство финансовъ розпорядило, что для перегляду и надзору спѣлокъ и товариствъ зарѣбковыхъ и господарскихъ зѣ взгляду на речичнѣе улаты належачихся отъ нихъ безпосередныхъ належностей, буде при всѣхъ повѣтвыхъ дирекціяхъ окарбовыхъ, при центральныхъ урядѣ таксаційномъ и урядѣ до побирая належностей заведеный окремый катастеръ отъ дня 1 лянна 1885 р. Въ сѣй цѣли маютъ всѣ уряды политичнѣй предкалати власти окарбовѣй докладнѣй люты истнукачы въ каждомъ повѣтѣ политичнѣмъ спѣлокъ и товариствѣ при чѣмъ маютъ такожъ вглядати и до дотычныхъ актѣвъ. До сѣхъ спѣлокъ и товариствъ оплачующихъ безпосереднѣй належности зачисляются: 1) Товариства акціоннѣй и командитѣй на акціяхъ овертѣ; 2) заведеня кредитѣй передѣловѣмъ шадницѣ; 3) предпріятыя желѣзничѣй; 4) заведеня аскураційнѣй; 5) заведеня заосмотреня; 6) товариства зарѣбковѣй и господарскѣй; 7) спѣлки иншого рода (выявляши тѣ, котры маютъ на увазѣ цѣли политичнѣй, гуманитарнѣй або товарискѣй.) Властѣмъ окарбовымъ буде отъ теперъ вѣльно переглядати всѣлякѣй угоды, контракты, билансы и т. д. зложенѣй въ краевѣмъ урядѣ политичнѣмъ.

ЗАГРАНИЦА.

Россия. Вѣсть подана нами въ посл. ч. „Дѣла“ въ „Послѣднихъ вѣстяхъ“, что будыто-бы въ Афганистанѣ упали вже першѣ стрѣлы, показавъ неправдивою; подали еи декотры польскѣй газеты а за сими и мы повторили. Правда, что безъ стрѣлѣвъ въ Афганистанѣ не обѣйшлося, но борьба, яка вывѣзалася между афганьскимъ а российскимъ войскомъ пограничнымъ не мада зовѣмъ того характеру, щобы могла назватися вже першимъ починомъ ворожихъ кроковѣ между Россією а Англією; противно, зъ Петербурга доносите, что ѣтнесены российско-англійскѣй, котры въ послѣднихъ дняхъ такъ дуже были заострились, вышѣ вже о отѣлько поправлялося, что можливість

войны на довшій часъ вже усунена. „Агентъ Гавазъ“ доносите зъ Петербурга, что зъ Лондону надѣшла тамъ вѣдомость, посла котрой между лордомъ Гранвилемъ а российскимъ посломъ стала угода, щобы анѣ российский анѣ афганьскѣй войска не перестушала на будуще тыхъ позицій, якѣ теперъ займають. До комендантѣвъ войскѣ въ Азію высылало вже российское правительство приказъ, щобы старалися все оминати, что могло-бы скомпромитувати тепершнѣй коритотный хѣлъ справы, а кабинетъ англійскѣй выдавъ знову зъ своен стороны припорученне, щобы въ Афганистанѣ ужито на житѣльѣвъ тамже волякого выльуе въ цѣли повздержаня ихъ отъ подѣбногю кроку. — На Кавказѣ починае рухъ орменскѣй дуже сильной докучати Россіи. Ще минушого мѣсяця розказувае намъ одинъ Орменинъ, переѣзджающѣй зъ Тбилису черезъ Львовѣ до Вѣдня, що середѣ Орменѣвъ российскихъ запапувало велике розъяренне по поводу посяганя российского правительства на ихъ святощѣй народнѣй: на ихъ языкѣ и церковь. Майже въ каждомъ орменскомъ селѣ есть при церквѣ школа народна, удержувана въ части фондомъ церковнымъ орменскимъ, въ части-же громадою. Въ послѣднихъ часахъ отже, коли ще церковь орменско-григоріаньска не мада патріарха, правительство российское скористало зъ сего межцарства и почало забирати школы подъ своѣй зарядъ, та заводити тамъ языкѣ русский. Се обурило Орменѣ до крайности и они почали отавити правительству опѣръ. Ту саму вѣсть потверджуе теперъ корреспонденція зъ Константинопола до „Pol. Corr.“ съ тымъ додаткомъ, что орменскѣй св. синодѣ въ Ечмиадзинѣ скликавъ всѣхъ орменскихъ епископовѣвъ на конференцію, щобы обдумати въ якѣй способѣ отклонити российское правительство отъ такого поступованя. Рухъ народно-орменскѣй проявился въ загалѣ дуже сильно, что, якъ понятно, выкликало вже и арештованя. Арештовано шѣсть особѣвъ за политичнѣй агитацію въ дубѣ народнѣмъ и въ цѣли отбодованя орменскоу державѣ. Арештованныхъ выравдѣвъ выпущено задля браку доказѣвъ, але переселено ихъ въ глубокоу Россію, щобы тымъ способомъ кинути пострахъ на житѣльѣвъ. — Ходятъ вѣсти, что царъ мае приѣхати до Вѣдня. Въ звыя зъ сѣмъ мае стоити выѣздъ российского амбасадора у Вѣдню до Петербурга.

Нѣмеччина. Угода, яка станула между гр. Гербертомъ Бисмаркомъ а лордомъ Гранвилемъ лежить въ томѣ, что на Камерунѣ означено докладно границы между протекторатами нѣмецкимъ а англійскимъ. Нѣмеччина получила навѣтъ тѣ краѣ подѣ свой протекторатъ, котры Рогозинскѣй думавъ, что забираетъ для Англии. — Подѣчасъ дебаты надъ предложеньемъ закона о почтовыхъ пароходахъ промовлявъ пос. Рихтеръ черезъ двѣ години и выказувавъ оумный станъ нѣмецкого вывозу товарѣвъ, а въ концѣ сказавъ: Все то нѣчо не значитъ супротивъ тыхъ стратѣй, якѣ намъ грозятъ отъ австрійского новелѣ тарифовѣ, выкликано лишь черезъ нашу политику цлову. На те отновѣвъ кн. Бисмаркъ: „Пос. Рихтеръ каже, что нашѣ отношеня торговельнѣй до Австрія суть для насъ важѣйшій актѣ колонія. Сего нѣхто не оспорювати. Нѣхто такожъ не перечитъ, что австрійска новела тарифова есть для насъ дуже небезпечна. Я впрѣчѣмъ вже передѣ лѣтами поручувавъ ту справу, щобы черезъ яке прагматичне урядженне утворити якѣй союзъ цловѣй и торговельнѣй и выновити такъ переломъ зъ 1866 року. Але при близшѣмъ огляненю показалося, что въ австрійско-угорскихъ отношеняхъ заходять дуже великѣ трудности и что тамошне правительство не есть певне згоды своихъ тѣль законодательныхъ. Для того най же мене Рихтеръ и Виндгоргъ не чѣпають.“ — Зъ Берлина доносите, что курія римска не приняла кандидатуры ко. Ванюры на архіепископа познаньского.

НОВИНКИ.

— Загалнй Зборѣ товариства ремѣсниковѣвъ „Зоря“ у Львовѣ отбудутся въ недѣлю дня 22 л. марта с. р. о години 4 по полудни въ комнатѣ товариства при ул. Краковскѣй ч. 17 II поверхъ — съ слѣдуючоу програмоу: 1) Вступне слово головы товариства; 2) Справозданье секретаря товариства; 3) Справозданье касіера товариства; 4) Справозданье зъ стану библиотекѣ; 5) Зѣйна статутѣвъ товариства; 6) Внесеня и интерпелляція членѣвъ. Отъ Выдѣлу Товариства ремѣсниковѣвъ „ЗОРЯ“ у Львовѣ дня 18 марта 1885. — Василь Нагорнѣй, голова товариства; Дръ Костъ Левчикѣй, секретарѣ товариства.

— Програма вечерницѣ устроюваныхъ комитетомъ театральнымъ Руского Каина въ суботу дня 9 (21) марта с. р. въ великѣй салѣ „Народного Дому“. 1. Отчитѣ о фотографіи, дагерротипіи и фотолятографіи съ оказаньемъ. 2. Хоръ „Froschballade“, выконають члены тов. „Люгня“. 3. Декламація „Соняй мары“ Федьковича при отголошѣ трембѣты карпатской, выголошитъ панна О. В. 4. Солю-квартиръ „Куда плывешь ты мѣсяць яонѣй“ Вербицкого, выконають члены тов. „Люгня“. 5. Продукція физикально-масничѣй съ объявленямѣ до антонпаризитизму. 6. Хоръ „Сны любовнѣй“, Енгельсберга. 7. Товарискѣй игры съ импровизованною програмоу. — Початокъ о год. 7 вечеромъ. — Вступъ на салю 30 кр., на галерію 10 кр. Запрошеня не высылаются, а получити ихъ мажн въ комнатахъ Каина отъ 7—9 що день вечеромъ, а въ день вечернѣй при вступѣ.

— Въ „Рускѣй Бесѣдѣ“ въ Тернополѣ отбудутся 22 л. марта вечерницѣ, на котры Выдѣль товариства П. Т. членѣвъ запрошуе. Въ програму входять магичнѣй продукціи одного зъ членѣвъ. Вступѣ

отъ особы 40 кр. на покрытие коштовѣ устроения сего вечера. Початокъ о 7½ год. точно.

— Вдовы и сироты по священникѣхъ львовской Архіепархіи получаютъ сего року запомогу въ высотѣ 54 зр. за рокъ 1884. Запомога выплачуе кааса вдовичѣ-сирѣтока.

— Русне товариство педагогичне отбуло дня 16 с. м. свое засѣданне, на котрѣмъ розбирано справу поднесеня просвѣты черезъ розбудженне просвѣтного руху въ деякихъ сторонахъ въ Перемышлѣмъ. Выдѣль принявъ отгакъ до вѣдомости, что вносено вже прошенне до рады школьной краевой о списѣ всѣхъ рускихъ книжочокъ удобреньныхъ сего властоу школьнѣмъ; ухваливъ отгакъ высылати „Рускѣй Бесѣдѣ“ въ Черновцахъ свои выдана въ замѣну за еи Библиотеку для молодежи и залагодивъ на послѣдокъ ще колька справѣ административныхъ.

— Голодова запомога. Львовскѣй корреспондентъ „Reform-ы“ въ справѣ запомоги на засѣвы ише подѣ днемъ 15 л. марта: Довго поддержувана надѣя, что правительство удѣлитъ безпроцентову позичку для навѣщеньныхъ повѣною на засѣвы въ концѣ не оправдалася, бо посла вѣстей насѣвѣвшихъ зъ Вѣдня, правительство удѣлять рѣшучо отказуе всякой помочи. Въ наслѣдокъ того краевый выдѣль приневолений заступити державу помѣчъ, бо не мажн нѣякъ лишити сельскѣй народѣ незавидной судѣбѣ. Немаючи значѣйшихъ запасѣвъ гѣтовки, затягне на ту цѣль коротко терминову позичку въ краевѣмъ банку.

— Брацтво св. Тадея въ Черновцахъ запросило за инициативоу пароха о. Костецкого, звѣстного въ Галичинѣ учителя сѣбѣу п. Горечкого, щобы приѣхавъ до Черновѣвъ и выучивъ хоральный сѣбѣву тамошнихъ мѣщанѣвъ. О. Костецкому, котрый свою дѣльнѣсть на посѣмъ становницѣ зачавъ поднесеньемъ такъ часенной гадки, належитъ повне узнанье, по енергіи и вытревалости его мажн сподѣватися, что въ Черновецкѣй гр. кат. церкви буде заведеный хоральнй сѣбѣвъ, котрый не мало причинито до поднесеня и звеличеня нашего гр. кат. обрядѣу.

— Нове средство до гашеня огня. Вѣденскѣй промисловецъ Іосифъ Баверъ вынайшовъ хемичнѣй препаратъ, при помочи котрого мажн загасити и наисильнѣйшій огонь. Сего поведѣлка отбулоад на пляцу Яблоновскихъ у Львовѣ проба гашеня, котра выказала якъ наилучшій результатъ. На мѣсяці пробы уставлено стоосъ оухихъ дровѣ обложено его содомою и обложено омолоу. Коли отѣосъ запаляна занявся онъ такъ сильнымъ огнемъ, что годѣ було до него и зближитися. Чотыри коновки воды съ масоу Бавера пригасили въ колькахъ хвляхъ цѣльнй огонь. Неменше добре повелася такожъ проба съ гашеньемъ нафты, бо яма съ запаленоу нафтоу, зъ котрой поднималася помѣлѣ на три сѣялѣ въ гору, сейчасъ пригасла, коли лишь тамъ вѣляла три ведерця воды, въ котрой була розпущена маса. — Средство се мае тую прикмету, что и въ такомъ случаю, коли огонь дуже розвиваетъ, оно улегшае приступѣ. Маса може стоити розпущена на поготовоу въ боцѣй або кадцѣ и не тратитъ зовѣсѣмъ своен силы, и треба еи лишь разъ на мѣсяць перемѣшати мѣтлоу. — Маса замерзае при 18°—20° морозу и даосъ ужити до сѣяковѣвъ вужѣвъ. Чловекъ вмочивши собѣ сѣмъ розчюмѣмъ лице и руки менше чуе жарѣ помѣлѣна. Одинъ килограмъ масы, котрый выстане, щобы розпущити 25 лѣтровѣвъ воды коштуе 1 зр. 30 кр.

— Впр. и Всесв. Дру Юрчвнчу, крылошаньновипралатоу при митрополѣ лат. кашулау у Львовѣ, за присланный дарѣ 10 зр. а. в. на реставрацію тушеной церкви складаеся щѣру подку. — Отъ комитету гр. кат. парохіального въ Хирѣвъ дня 17 марта 1885. — Георгій Гладилевичъ, предсѣдатель.

— Новѣй доценты львовского университета. Зъ Вѣдня доносите, что министръ просвѣты затвердивъ рѣшенне колегіи професорѣвъ львовского университета, въ салу котрого дра Александра Родаборского вменовано приватнымъ доцентомъ филозофіи а дра Іосифъ Пузыну доцентомъ математики на филозофичнѣмъ выдѣлѣ львовского университета. — Новѣй лѣкарѣ ветеринарнѣй. Дня 14 л. марта получили етешеня лѣкарѣвъ ветеринарнѣйхъ: Францъ Ленартовичъ, Іосифъ Луцнѣй, Иванъ Мглиѣй, Ів. Новакъ и Людвикъ Тимошевичъ.

— Жидѣвѣна повнѣ. Отъ якогосъ часу пишуть краковскому „Сзас-ова“, — спостережено на пограничныхъ отпѣлахъ цловыхъ, а именоу въ Скальнѣ значнѣй отпѣлахъ российскихъ жидѣвъ до Галичины. Не лишь самѣ бранцѣ но и старшѣй жидѣ не только зъ пограничныхъ оторѣвъ но и зъ дальшихъ отъ Одессы и Кишинева старатосъ перѣбрѣтася до Галичины, очевидно буде паспортовѣ, котрыхъ карты маючы значенне лишь на подорожѣ въ обрубѣ одной российской губерніи не мажнъ заступити. Коли власть противилася тѣй новѣй емиграціи, имилися российской жидѣ иншого средства. Они чѣпають до транспорту деякихъ товарѣвъ (именно хлѣба) черезъ границу и въ такѣй способѣ хочуть дѣстатися до насъ въ гостину, Кобы ходило о гостину навѣтъ довшу, но съ певнымъ речичнемъ, рѣчы не булѣбы такъ дражлява. Сколотатовано однакы, що такѣй индивидуа дѣстатисно вже разъ до насъ вже тутъ и лишаются и въ браку средствъ удержаня стаютосъ публичнымъ тугаремъ. Коли въ Скальнѣ зробили край тому напильзови непростеньныхъ гостей, поднесено зъ отгакъ такѣй ляментъ, наче-бъ австрійска власть допустилася страшного надужитя. Тымчасомъ надужитя допускатося дѣйотно ино российской власти, котры кого небудь другого придержуютъ, наколи лишь добавать найменшу неформальность на паспортѣ, а жидѣвъ пуокають навѣтъ въ лѣтахъ обовязку службы войсковѣй за простыми пропущенкамѣ.

— Дополняющий выборъ двоихъ членовъ рады по- вѣтовой въ Яворовѣ изъ группы сельскихъ громадъ розписанный на день 23 л. цѣтня а одного члена сен рады повѣтовой изъ группы большою посполности на 28 л. цѣтня.

— Царской даръ. Царь удѣливъ изъ своихъ частныхъ фондовъ гр. кат. комитета церковно- му въ Бѣлявцахъ въ повѣтъ бродокѣмъ 100 ар. на будову церкви.

— Смертность у Львовѣ. Въ часѣ бѣгъ 22—28 лютого с. р. умерло у Львовѣ 49 мужчанъ а 51 женчанъ разомъ 100 с. е. о 9 бѣльше якъ въ попередній тыждни. Середна дневна смертель- ность выносила 14.3, смертность рѣчна 45.2 на 1000 жителѣвъ. Изъ загалнаго числа умер- шихъ въ томъ тыждни припадало на середнѣотѣ 12, на I часть 9, на II часть 24, на III часть 17, на IV часть 6 а на шпиталѣ 32.

— Землетрясение навѣстило вновь минушою су- боты мѣсцевѣсть Альгаму въ Испаніи.

— Оригинальна сѣтка. „Я чувъ, пише кн. Мещер- ской до часописы „Гражданинъ“, що на улицахъ Кронштада можна стрѣнутися съ цѣлыми ватя- гами жѣнокъ, що покинули своихъ мужѣвъ, звя- зуються въ товариство релігійне и прохажуются по мѣстѣ спѣваючи набожній пісни. Говорять, що вѣ заходы уваженя, чтобы отямати ихъ, лажаються безъ усѣху а пропанда середъ жѣ- нокъ изъ простого народу швиряеть щоразъ бѣльше.“

— Звертаемо симъ увагу на анонсъ М. Край- маера въ Гамбургѣ помѣщенный на 4 ст. нынѣш- ного цюла.

Вѣсти зъ Аепархіи Львовской.

Презенту получили оо.: Володимиръ Павли- ковскій на Сянкѣвъ, дек. холоѣвского; Зено Сѣ- меновичъ на кап. Кювинцѣ, дек. гусатынского. Каноничну институцію на Дусанѣвъ, дек. нараѣвского получили о. Тамотей Кекишъ.

Завѣдательство Бачева, дек. нараѣвского получили о. Іоанъ Кузьмовичъ.

Введеній въ завѣдательство въ Убнию, дек. буского о. Викторъ Бзерскій.

Ремунерацию въ сумѣ 30 зр. получивъ о. Андрѣй Грыбъ яко бувшій душпастыръ при за- веденю карнѣтъ въ Станиславѣвъ.

Подяка.

Пѣдписанный комитетъ складае симъ щирю подяку вѣмъ, що беручи удѣлъ въ музыкально- декламационнѣмъ вечерѣ въ честь Тараса Шевчен- ка причинилися до авеличана сего народнаго тор- жества, а именно: Вп. Дру Ом. Калитовскому за вугуну рѣчи; Вп. пани Цеглинской за ея знаменату гру на фортепьянѣ; Вп. пн. Ем. Кач- ковскому, Шваблеви и Воляманови за артистично выковане тріо; Вп. членамъ товариства „Лютилъ“ за хорше отпѣванье нашихъ рускихъ пѣсень, якъ и п. Н. Яворовскому за его съ повнымъ зрозу- мѣнемъ рѣчи выголошену декламацию. Крѣмъ то- го складае комитетъ щирю подяку Достохв. упр. Совѣтови „Народнаго Дому“ за безплатне отступленье великой салѣ, а Вп. п. Волянской за безкористне выпожиченье цвѣтѣвъ на прукра- шенье салѣ въ дни тогожь вечера.

Отъ комитету занимаючогося у троенемъ вечера въ память Тараса Шевченка. въ имени товариствъ „Просвѣта“, „пн. Шевченка“, „Руска Бесѣда“ и „Академичне Братство“.

У Львовѣ дня 3 (15) марта 1885.

Н. Вахлянинъ. — Дръ К. Левчикій.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ поручае 1315 13—? препараты зъ гумы и выробы кавчуковой для потребъ хирургическихъ и иныхъ подобныхъ.

Поѣзды желѣзничѣ.

Ц. н. Генеральна дирекція австр. желѣзничѣ державныхъ.

Выписъ азъ раскладу ѣзды

важнаго бѣгъ 16 лютого 1885.

Пѣбела годивника пештеньского (20 мнвуть поѣзды).

Приходить до Львова:

Зъ Стрыя: о год. 8,39 рано поѣздъ мѣшан., 4,17 по полу- дни поѣздъ особ., 1,39 въ ночи поѣздъ мѣшан.

До Стрыя: зѣ Львова о год. 9,57 рано поѣздъ мѣшан., 1,30 по полудни поѣздъ особ., 9,49 вечеромъ поѣздъ мѣ- шаный.

Зъ Хирова: о год. 5,12 рано поѣздъ особ., 1,23 въ по- лудни поѣздъ особ., 10,2 въ ночи поѣздъ особ.

Зъ Станиславова: о год. 4,34 рано поѣздъ мѣш., 1,42 по полудне поѣздъ особ., 10,2 въ ночи поѣздъ особ.

До Станиславова: Зъ Стрыя о год. 9,2 рано поѣздъ особ., 5,53 по полудни поѣздъ особ., 4,58 въ ночи поѣздъ мѣшан.

Зъ Гусатына: о год. 5,34 по полудни поѣздъ мѣш.

До Хирова: Зѣ Стрыя о год. 9,30 рано поѣздъ мѣш., 5,16 по полудни поѣздъ особ., 1,40 въ ночи поѣздъ особ.

Зъ Загбря: о год. 4,8 по полудни поѣздъ мѣш., 1,51 въ но- чи поѣздъ особ.

До Гусатына: Зъ Станиславова о год. 8,22 вечеромъ по ѣздъ мѣш.

До Дрогобыча: Зѣ Борыслава о год. 8,17 рано, 12 въ по- лудне, 2,82 по полудни, 5,23 по полудни, 7,21 вече- ромъ поѣзды мѣш.

Отходить зѣ Львова:

До Стрыя: о год. 6,40 рано поѣздъ мѣш., 11,25 передъ по- луднемъ поѣздъ особ., 6,45 вечеромъ поѣздъ мѣш.

Зѣ Стрыя:

До Львова: о год. 5,40 рано поѣздъ мѣш., 2,10 по полудни поѣздъ особ., 10,32 въ ночи поѣздъ мѣш.

До Хирова: о год. 5,16 рано поѣздъ мѣш., 2 по полудни поѣздъ особ., 10,22 въ ночи поѣздъ особ.

До Станиславова: о год. 6,32 рано поѣздъ особ.; 1,43 по полудни поѣздъ особ., 11 въ ночи поѣздъ мѣш.

Зѣ Станиславова:

До Стрыя: о год. 9,50 передъ полуднемъ поѣздъ особ., 6,28 вечеромъ поѣздъ особ., 11,13 въ ночи поѣздъ мѣш.

До Гусатына: о год. 10,7 передъ полуднемъ поѣздъ мѣш.

Зѣ Хирова:

До Стрыя: о год. 9,45 рано поѣздъ особ., 5,24 по полудни поѣздъ мѣш., 2,5 въ ночи поѣздъ особ.

До Загбря: о год. 1,54 въ ночи поѣздъ особ., 9,53 передъ полуднемъ поѣздъ мѣш.

Зѣ Гусатына:

До Станиславова: о год. 7 рано поѣздъ мѣшаный.

Зѣ Дрогобыча:

До Борыслава: о годѣвъ 6,20 рано, 10 передъ полуднемъ 12,40 по полудни, 3,20 по полудни, 6,40 вечеромъ по ѣзды мѣшаный.

Зѣ Борыслава:

До Дрогобыча: о год. 7,36 рано, 11,21 передъ полуднемъ, 1,64 по полудни, 4,44 по полудни, 8,4 вечеромъ по ѣзды мѣшаный.

Перше жерело доставы

для	
Вудженъ оселедѣвъ за 5 кил. пачку зр.	1.80 кр.
Вудженъ плескунѣ " " " "	2.10 "
Оселедѣ-лососѣ " " " "	2.16 "
Вудженъ угры " " " "	6.30 "
Руляда зъ угры " " " "	4.50 "
Угоръ en Gelee " " " "	3.72 "
Руляда зъ рыбы " " " "	2.28 "
Сардинки короний " " " "	1.68 "
Оселедѣ завч. " " " "	1.80 "
Кавіаръ уральскій перловый " " " "	8.10 "
Кавіаръ " " 2 1/2 " " " "	4.38 "
Кавіаръ " " 1 1/4 " " " "	2.40 "

Цѣна розумѣся вѣльна бѣгъ порта.

Цю для Авотрія плататъ той, хто получае.

Гамбургъ Мах Kreimeyer.

НА ВЕСНУ

поручае свою

ТОРГОВЛЮ МУЖЕСКОЙ ОДЕЖИ

ДАВИДЪ ШВАРЦВАЛЬДЪ

при улицѣ Галицкой ч 8.

Торговля моя заосмотрена у всякого рода доброй сукна и готову одѣжъ, а прѣймаю замовленя и продаю готову одѣжъ по найдешевѣйшихъ цѣнахъ. Выготовляю такожъ одѣжъ для Всч. Духовенства.

Съ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ.

343 (1—?)

славній, сухой,

ПРАСОВАНІЙ ДРѢЗДЖЪ

зъ фабрики Ад. Нг. Мавтнера и Сына у Вѣдн.

однако певній и незавѣдній въ печивѣ.

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ ДЛЯ ГАЛИЧИНЫ

въ торговли

КАРОЛЯ БАЛЛАБАНА у ЛЬВОВѢ.

Ласкаві замовленя на Свята Великодній прошу присы- лати якъ найскорше, чтобы найблизѣйше для 29 або 30 марта можна высылку залагодати.

Замѣтка. Поневже въ сѣмъ роцѣ всѣ Свята припадають въ одинѣмъ тыждни, то буде попытъ незвычайный и зъ той при- чины тымъ бѣльше просимо якъ найскорше замовляти. (1—?)

Загалній Зборы

НАРОДНОЙ ТОРГОВЛѢ У ЛЬВОВѢ

общества зарегистрированного съ ограниченою порукою.

Маемо честь запросити П. Т. Членѣвъ на Загалній зборы Народо- торговлѣ общества зарегистрированного съ ограниченою порукою котры отбудутся дня 25 л. марта 1885 р. въ Народномъ Домѣ. Початокъ о 10 годинѣ рано.

Порядокъ дневный:

1. Справозданье Совѣта управляючого.
2. Справозданье и внесеня Комитету контрольного (§§. 34 и 46 ст.)
3. Зѣйна статута §§. 1, 2, 21, 36, 37, 59 и прочихъ съ повысшимъ звязи стоячихъ.
4. Дополняючи выборы до совѣта управляючого.
5. Выборъ комитету контрольного на 1885 р. (§§ 34 и 46 ст.)
6. Внесеня членѣвъ.

Львовѣ 8 марта 1885.

За Совѣтъ управляючій:

Дръ Левъ Павенцкій

секретарь.

Евгеній Дудкевичъ

предѣдатель.

3—3

ТОРГОВЛЯ НАСѢНЯ и РОСТИНЪ

А. І. КИЦУЛА

въ Коломыи, филия въ Микулинцяхъ коло Снятына

1829 3—3

поручае:

Свѣжой вѣборки насѣня городинъ, цвѣтѣвъ, французской люцерны, конюшныи вѣвлякыхъ родѣвъ, райграсу, мѣшанки травъ господарскихъ и газоновыхъ; такожъ насѣня рѣстинъ на пашу и промысловыхъ.

Великій выборъ рѣстинъ оранжерійныхъ и тепличныхъ ровсадковъ шпаратѣ и всякихъ другихъ. Цѣнники на жаданье высылаеся франко и даромъ пѣсла че- сла: Ч. 1 цѣнникъ головной, Ч. 2 цѣнникъ малый.

5 килевѣ

БОЧѢВКИ ВИНА

поручае

ТОРГОВЛЯ ГЕГЕЛЯЙСКО-ТОКАЙСКИХЪ ВИНЪ

К. Ф. ПОПОВИЧА

1257 (17—52) ВЪ ТЕРНОПОЛІ

- 1 бочѣвка Гегеляйского столового . 2 зр. 10 кр
- 1 " Гегеляйского столового луч- шой якости 2 зр. 30 кр и 2 " 50 "
- 1 " Гегел. стол. ароматичнаго 2-70 и 3 зр
- 1 " Самороднаго выгравнаго . 4 зр. 30 кр.
- 1 " Ермелеки-Бакаторъ стол. 2 " — "

Повыше наведеній цѣны розумѣются вразѣ съ бочѣвкой окованю желѣзными обручами и о- плаченымъ портомъ почтовымъ, такъ що благо- оклонный отбиратель жадныхъ бѣльше коштѣвъ не поносать. Кушукчи вина особито тѣлько у продуцентѣвъ рунитъ за здоровѣ добръ, натураль- ный и лучший вина якъ зъ Вершець, и проитъ о ла- окаві замовленя.

VIERHUNDERT TAFL
NEUE (13) UMGARBEITETE ILLUSTRIRTE AUFLAGE
Brockhaus' Conversations-Lexikon.
Mit Abbildungen und Karten.
Preis a Heft 30 Kr.

Цѣс. кор. уприв.

ГАЛИЦКІЙ АКЦІОННЫЙ БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

выдае во Львовѣ и черезъ филии въ Краковѣ, Черновцяхъ и Тернополи

АСИГНАТЫ КАСОВІ

4 процентовой платній въ 30 днѣвъ по выповѣдженю.
4 1/2 " " " 60 " " "

Львовѣ, 7 сѣчня 1884.

(Передрукъ не платится.)

ДИРЕКЦІЯ.

(1288 16—)

К. Диккенса

Новорѣчній Дзвонъ

Цѣна 60 кр. съ пер. 65 кр.

Достати можна въ адми- ниотраціи „Дѣла“ або въ книгарни Ставрошигійской.

Въ Воляньской губернии, отъ австрійской границѣ 45 верствъ, отъ Бродѣвъ и отъ стации же- лѣзничѣ Дубно 25 верствъ, есть

на продажѣ МАЙНО ВЕЛНИЧЕ

880 моргѣвъ, въ тыхъ 270 моргѣвъ лѣса, 595 моргѣвъ ор- ной землѣ и 15 моргѣвъ сѣно- жати. Земля — черноземъ гли- нистый, при двоухъ фѣлвар- кахъ.

Цѣна землѣ съ засѣвомъ о- зимымъ за моргъ шѣстьде- сять рублѣвъ ср. Але набу- вати можуть тѣлько галицкій селяне або унійскій священники.

Адреса: Обыватель Генрикъ Словицкій, село Велниче, почта Млынѣвъ, Воляньска губерния.

Выдавецъ и редакторъ: Иванъ Белѣй.

Зъ дрѣвъ. м. Лавровского, др., по большій часъ. К. Беднаръ